

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 229.207 van 18 november 2014
in de zaak A. 199.118/X-14.670.**

In zake : 1. Ludovicus WOUTERS
 2. Maria VAN STAHEYEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Peter Flamey en Joost Bosquet
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Jan Van Rijswijcklaan 16
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de GEMEENTE ZANDHOVEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Reiner Tijs
 kantoor houdend te 2000 Antwerpen
 Nassaustraet 34 A
 bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de PROVINCIE ANTWERPEN

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 11 februari 2011, strekt tot de
nietigverklaring van :
 - a. het besluit van de gemeenteraad van de gemeente Zandhoven van 14 oktober
2010 houdende definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk
uitvoeringsplan “De Hoven – 2^e herziening” van de gemeente Zandhoven, en
 - b. het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van
16 december 2010 houdende goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk
uitvoeringsplan “De Hoven - 2^e herziening” van de gemeente Zandhoven, bij
uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 15 februari 2011.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 220.545 van 10 september 2012 wordt het debat heropend en wordt het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat gelast met een aanvullend onderzoek.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een aanvullend verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een aanvullende laatste memorie ingediend. De eerste verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een aanvullende laatste memorie ingediend en de tweede verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 oktober 2014.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst, die verschijnen voor de verzoekende partijen, advocaat Sanne Schepers, die *loco* advocaat Reiner Tijs verschijnt voor de eerste verwerende partij, en Veronique Elsemans, juriste, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Wouter De Cock heeft een advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Voor de uiteenzetting van de feiten kan verwezen worden naar arrest nr. 220.545 van 10 september 2012.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4. Een eerste middel is afgeleid uit “de schending van art. 2.2.3, [art.] 2.1.2 §6 en art. 2.1.14 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het rechtszekerheids- en zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur, en uit ontstentenis van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag”.

De verzoekers doen in essentie gelden dat de inwerkingtreding van de stedenbouwkundige voorschriften “voor een substantieel deel van het RUP, wat het bedrijf en het terrein in [hun] eigendom betreft”, in strijd met artikel 2.2.3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO) en het rechtszekerheidsbeginsel, voor onbepaalde tijd wordt uitgesteld doordat de realisatie van de omvorming van de huidige strook voor nijverheid en ambachtelijke bedrijvigheid tot een residentiële bestemming in artikel 13 van de stedenbouwkundige voorschriften afhankelijk wordt gemaakt van de stopzetting van de bestaande exploitatie.

Beoordeling

5. Het eerste middel betreft artikel 13 “Overgangsbepalingen voor bestaand bedrijf” van de stedenbouwkundige voorschriften van het bestreden gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: gemeentelijk RUP). Dit artikel werd volledig herzien door het gemeentelijk RUP “De Hoven – 3^{de}

herziening”, zoals definitief vastgesteld door de gemeenteraad van de gemeente Zandhoven op 21 juni 2012 en goedgekeurd door de deputatie van de provincieraad van Antwerpen op 23 augustus 2012.

Het annulatieberoep van de verzoekers tegen het voormelde gemeentelijk RUP “De Hoven – 3de herziening” werd verworpen bij arrest nr. 229.206 van 18 november 2014. In dit licht hebben zij geen belang meer bij het eerste middel.

6. Het eerste middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

7. Een tweede middel wordt afgeleid uit “de schending van art. 1.1.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, de materiële motiveringsplicht, het rechtszekerheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur, en met toepassing van art. 159 Gec. G.W.”.

Meer bepaald voeren de verzoekers aan dat het bestreden gemeentelijk RUP zonder enige aanwijsbare reden “een gedurende 17 jaren niet gerealiseerde rooilijn” bestendigt voor de Hovenstraat, en dit “in weerwil van het advies van de Provincie en de bezwaren ingediend in het openbaar onderzoek”. De verzoekers stellen dat de Hovenstraat momenteel tussen de 3 à 6 meter breed is en dat de burgemeester reeds verklaarde dat er geen plannen bestaan om deze bestaande wegnis uit te breiden. Desalniettemin en ondanks een formele inherzieningstelling van het bijzonder plan van aanleg (hierna: BPA) “De Hoven”, waarbij de rooilijn van 8 meter werd vastgelegd, werd deze rooilijn opnieuw overgenomen bij de vaststelling van het thans bestreden gemeentelijk RUP. Nochtans had de deputatie geadviseerd om de rooilijn af te stemmen op de bestaande wegnis en hadden ook verschillende bezwaarindieners hierom

verzocht. De omstandigheid dat de rooilijn reeds deel uitmaakt van het BPA betreft op zich geen rechtsgeldig en draagkrachtig element om de rooilijn te bestendigen. De omstandigheid dat de rooilijn nooit werd gerealiseerd, wijst integendeel op het achterhaald karakter ervan. Volgens de verzoekers kan evenmin dienstig verwezen worden naar “de zogenaamde ongeschreven regel krachtens dewelke een mindere breedte naar actuele normen niet aanvaardbaar is”. Dergelijke nietszeggende overweging kan niet in redelijkheid tot de bestreden besluiten leiden. Ook de verwijzing naar de zogenaamde vrijwillige afstand van eigendom resulteert niet in de noodzaak tot bestendiging van de rooilijn. Bovendien wordt in de eerste bestreden beslissing letterlijk gesteld dat de gemeente geen enkel plan heeft tot wijziging van de wegbreedte. Er ligt dan ook geen enkele valabele reden voor om de rooilijn uit het BPA te bestendigen. Ten slotte voeren de verzoekers aan dat op die manier de rechtszekerheid in het gedrang komt nu alle duidelijkheid en voorspelbaarheid omtrent de rooilijn wordt weggenomen en de rechtsonderhorigen in het ongewisse worden gelaten betreffende de uitvoering van de rooilijn en de onbeschikbaarheid van hun eigendom ingevolge de publiekrechtelijke erfdienstbaarheid die dergelijke rooilijn met zich meebrengt.

Ontvankelijkheid van het middel

8. De verwerende partijen betwisten het belang van de verzoekers bij het middel. Zij menen dat een nietigverklaring op basis van dit middel de verzoekers geen voordeel kan opleveren, aangezien in dat geval het BPA “De Hoven” van kracht zal blijven en de rooilijn van 8 meter ook hierin is opgenomen.

9. De rooilijn van de Hovenstraat werd door het BPA “de Hoven” vastgesteld op 8 meter. Het thans bestreden gemeentelijk RUP strekt ertoe dit BPA volledig te herzien. De toelichtingsnota bij het bestreden gemeentelijk RUP bepaalt uitdrukkelijk dat het BPA “De Hoven” volledig wordt opgeheven. Door de vaststelling van het gemeentelijk RUP heeft de eerste verwerende partij haar wil geuit de ordening te herzien en daarbij de rooilijn van 8 meter, die op heden

nog niet blijkt te zijn gerealiseerd, opnieuw vast te stellen. Door een eventuele nietigverklaring krijgen de verzoekers uitzicht op een voor hen gunstiger regeling. De omstandigheid dat een verzoeker, als gevolg van een eventuele vernietiging van een reglementair besluit of een onderdeel ervan, een kans krijgt dat zijn situatie in een gunstiger zin wordt geregeld, volstaat om zijn belang bij het bestrijden ervan aan te nemen.

10. De excepties worden verworpen. Ze maken derhalve niet de oplossing van het geschil mogelijk, zodat er reden is voor het auditoraat tot het opstellen van een aanvullend verslag met betrekking tot de gegrondheid van het tweede middel.

BESLISSING

1. De Raad van State heropent het debat.

2. Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt gelast met het aanvullend onderzoek.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achttien november 2014, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust